

ת"פ 7970/11/16 - מדינת ישראל נגד חיים גלעム

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 16-11-7970 מדינת ישראל נ' קדוש

לפני כב' השופט בני שגיא

המאשימה מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד אלירם גלעם

נגד
הנאשם
חימם קדוש
על-ידי ב"כ עו"ד תמייר סננס וב"כ עו"ד ניר אייזנברג

蕞ר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשרת קשור לביצוע פשע (יבוא וסחר בסמ מסוכן), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; יבוא סמ מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים והחזקת סמ מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

במסגרת הסדר הטיעון שנקשר בין הצדדים תוקנו עובדות כתוב האישום, וסוכם כי התביעה תגביל עתרתה לעונש של 30 חודשים מאסר ומארס מותנה, ואילו הסגנון יוכל לטעון באופן חופשי בגין רכיביו ענישה אלה. עוד סוכם על חילוט בסך 1,000,000 ש"ח מtower כל הסכומים שנתפסו במהלך החקירה.

עובדות כתוב האישום המתוקן

2. על-פי עובדות כתוב האישום המתוקן, במהלך חודש מאי 2006, קשור הנאשם קשור עם א.א (לימים - עד המדינה בפרשה) ליבוא סמ מסוכן מסווג קווקאי מפרו, וצירף לתכנית הקשר אדם בשם דוד מיליק (להלן - **מיליק**) על-מנת שהאחרון ימצא עבורם בלבד. מיליק צירף לתכנית את שמעון בן ניסן, אשר תפקידו היה להביא את הסמים מפרו לישראל (להלן - **בן ניסן**). תפקידו של א.א היה לרכוש את הסמים בפרו ולהעבירם לבן ניסן.

במסגרת הקשר ביצעו מיליק ובן ניסן שורה של פעולות זיופ על-מנת לאפשר לבן ניסן ליצאת מהארץ בזהות בדודה לצורך הבאת הסמים מפרו, תוך שהנאים מממן את רכישת הסמים והוצאות העסקה בסכום של 24,000 דולר (20,000 דולר לטובות רכישת הסמים ו- 4,000 דולר לטובות הוצאות הנסיעה והשיהה של א.א ובן ניסן בפרו).

לאחר ש-א.א רכש בפרו 10 ק"ג סם מסוכן מסווג קוקאין, חבר א.א לבן ניסן, אשר קיבל את הסמים לידיו, וטס לישראל כשהם נמצאים בתוך מזוודה בעלת תחתיות כפולה. מיליק עודכן ביחס להעברת הסם מ-א.א לבן ניסן, ובדבר הגעתו הצפוייה של בן ניסן לישראל, אף הסביר לבן ניסן כי אנשי קשר העובדים בנמל התעופה בלימה, יאפשרו לו מעבר בטוח עם הסם המסוכן בידיו.

אין חולק כי עם הגעתו של בן ניסן לישראל, ביום 16.6.06, נתפס הוא על-ידי משטרת ישראל, ובכך מנעה הפטתו של הסם המסוכן.

מהלך המשפט והעונשים שנגזרו על מיליק ובן ניסן

3. הנאים כפר במיחסם לו, ועל כן החלו להישמע ראיות עד לסיום פרשת התביעה. במסגרת זו, העיד אף עד המדינה, וכן העידו מיליק ובן ניסן, שהורשוו בגין מעורבותם בפרשה עוד בשנת 2007, ודינם נגמר ל-6-4 שנים מאסר, בהתאם.

טיעוני התביעה

4. התביעה עמדה בטעינה על חומרת מעשיו של הנאים הן ביחס לעצם יבוא הסם למדינת ישראל, הן ביחס לסוג הסם, והן ביחס לכמות הסם המשמעותית. נטען כי אלמלא חלוף הזמן המשמעותי מאז מועד ביצוע העבירות, והשניינו שערק הנאים בחיוו מאז אותה תקופה, הענישה הרואיה בתיק זה הייתה צריכה לעמוד על שנות מאסר רבות, אף מעבר לעונשים שהוטלו על מיליק ובן ניסן. לשיטת התביעה, יש לראות ברף העליון של הסדר הטיעון ככח המשקף באופן מתון ומואزن את כלל הנתונים, ואין מקום לחזור ממנו לccoli באשל אותם טעמים ששוקללו בו מAMILIA.

טיעוני ההגנה

5. ההגנה עמדה בטעינה על חלוף הזמן המשמעותי מאז מועד ביצוע העבירות, והסביר כי הנאים אשר ביצעו את העבירות בגיל 23, עת גדל בסביבה מורכבת, אינם אותו אדם אשר נתן את הדין היום, כ-12-13 שנה מאוחר יותר, לאחר שהתחתקן ונולדו לו שבעה ילדים (וראה באותו הקשר, גם המסמך שסומן על ידי נע/1).

נטען כי העמדתו של הנאשם לדין לאחר פרק זמן כה ממושך, ומספר חודשיים טרם התיישנו העבירות היא אפשרית על-פי דין, אך יש לראותה כך שאיינה מתישבת עם העקרונות העומדים ביסוד התיישנות העבירות, דהיינו - שיכחה, מחללה, והזقتה לסיום מהיר של ההליך הפלילי על כל שלביו [וראה בג"ץ 96/96 **התנוועה למען איקות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח'** (9.6.1997) אליו הפנתה ההגנה בטיעונה].

עוד הפנתה ההגנה לעדויות העדים שהעידו לעניין העונש, אשר תיארו את התנהלותו הנורמטיבית של הנאשם בכל התקופה מאז מועד ביצוע העבירה, וכן את הקשרו למשפחתו ולקהילה.

הסניגור הפנה לעונש שנגזר על מיליק (6 שנים מאסר), וצין כי לאור עברו הפלילי של אותו מיליק, ובהינתן הapur בין מועד הגשת כתב האישום, יש להסיק כי העונש הרואי לנאנטם נמוך באופן משמעותי מהרף העליון של הסדר הטיעון.

הסניגור התייחס להשפעת העונש על ילדיו הקטנים של הנאשם, אשר מבחרינטם, התנהלות אביהם לאור השנים הייתה נורמטיבית, וולקם צפויים לעבור משבר ככל שיינגן על הנאשם עונש מאסר בגין מעשים שבוצעו עוד טרם נולדו.

התנהלותו של עד המדינה זכתה אף היא לפרק בטיעוני הסניגור, וכן להתייחסות בעדות אשת הנאשם ובדברי הנאשם עצמו. הובהר, כי לאור השניםאים עד המדינה על הנאשם (ודברים ברוח זו עלו אף בעדותו של עד המדינה), ניתן לראות באימה שהייתה מנת חלקם של הנאשם ומשפחתו, וכך מצדיקה, כשלעצמה, הקללה בעונש.

הסניגור ביקש ליתן משקל להודאת הנאשם וכן לתקופה ממושכת בה היה נתון בתנאים מוגבלים - 13 חודשים במעטם בפיקוח אלקטרוני.

הרכיב הכספי המשמעותי שבסוכם במסגרת ההסדר מצדיק אף הוא, לשיטת ההגנה, התחשבות בענישה בשם לב לגובהו של הסוכם.

על יסוד כלל השיקולים שפורטו לעיל, סבר הסניגור כי ראוי להטיל על הנאשם עונש אותו ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ולא מעבר לכך.

ה הנאשם בדבריו האחרון ציין את הדברים הבאים:

"אני היום בן 36, אב לשבעה ילדים, גדלתי במשפחה של ארבע נפשות. בגיל 7-6 נלקחנו אני ואחותי לפנימיה. אמא שלי לא יכולה לגמל אותנו ואבא היה בבית הסורה. אמא שלי הכירה

חבר. אחרי שנה הוציאו אותנו מהפנימיה וגדלו בבית חולון. לא היינו עשירים אך גם לא עניים. מצב הכלכלי שלנו השתנה בהיוטי בגיל 15. מגיל 16 פירנסתי את הבית וזה תקין עד היום. אני תומך באימי, באחותי, גם מאד התדרדרתי והסתובבתי בחברה לא טובה. אני לא יודע מה קרה בשנת 2006, אם זו החברה ממנה הגעת, אני הלכתי ממש. אני פרשתי מהחברים האלה. חלק מהחברים לא קיבלו את זה שאני הולך. ... אני לוקח אחריות על כל מה שעשית, המצב הכלכלי שלי היום לא טוב, המutzer ומעצער הבית הכל באשחת. הילדים שלי סובלים היום מה שעשיתי כשהייתי צעיר יותר. במשפט זהה, אני רוצה להגיד שהרגשתי שאני כמעט מתנהג כמו שהתנהגתי פעם. הייתי צריך להיות חזק, ולעתות פרצופים זה לא נכון וזה לא אני. זה החזר אותו קצר לילדות של. הילדים שלי לא גדלו עם אבא עבריין ולא ידועים מה זה. אין לי חברים עבריניים ואין לי כלום. ... את הטעות שלי הבנתי לפני 12 שנה ולא היום. הדרך שלי התחילה לפני 12 שנה ולא היום עם כתב האישום. התקיק הזה קרה בצומת הדרכים שלי, שאני פורש וחוזר אחורה. אני מבקש מבית המשפט שלא להחזיר אותו אחורה".

דין והכרעה

6. אין חולק כי מעשיו של הנאשם חמורים הן בהינתן סוג העבירה, הן בהינתן כמות הסם האדרה והן בהינתן סוג הסם. בתי המשפט עמדו לא אחת על החומרה הרבה הטעונה בעבירות סמים, בוודאי במקרים של "יבוא סמים, ודומה כי אין צורך להרחיב בעניין זה.

לטעמי, יש לראות את הרף העליון של הסדר הטיעון, כזה ההולך כברת דרך משמעותית לקראת הנאשם, תוך שקלול הנזונים הרבים עליהם עמד הסגנור בטיעוני, שאם לא כן, העונש לו היה צפוי הנאשם היה חמור באופן משמעותי. אפנה בעניין זה לעונשים שנגזו על מיליק ובן ניסן, ואציג כי מעמדו של הנאשם ביצוע העיטה היה, לפחות הפלות, כמו מעלה מכך.

יתרה מכך, ניתן לראות כי פסיקת בית המשפט בשנים האחרונות בעבירות של "יבוא סמים, משקפת אף עונשים חמורים יותר מזה שנגזו על מיליק ובן ניסן, וראה בהקשר לאמור את פסקי הדין הבאים:

ע"פ 1720/14 טרוו נ' מדינת ישראל (30.4.2015) שם נגזר על הנאשם עונש של 4.5 שנות מאסר לאחר שהורשע בקשרתו קשר ליבוא סמ מסוג קוקאין במשקל 1.2 ק"ג. ברור כי ככל שהוא מדובר בכמות גדולה משמעותית כפי ענייננו, עונשו של הנאשם היה חמור יותר.

ע"פ 2661/13 יחיב נ' מדינת ישראל (18.2.2014) שם הורשעו שני מערערים בעבירה של "יבוא סם וקשרתו קשר לביצוע פשע (880 גרם קוקאין) ונגזו עליהם, בהתאם, 54 ו- 42 חודשים מאסר. כמות הסם שייבאו אותם נאים משקפת פחות מעשרה מכםות הסם שהובאה לישראל בענייננו.

ת.פ. (מחוזי מרכז לוד) 41280-09-16 **מדינת ישראל נ' טאץ** (12.11.2017) שם נגזר על הנאשם שהורשע ביבוא 6 ק"ג קוקאין עונש של 6.5 שנות מאסר. ערעור שהגיש הנאשם תלוי ועומד.

ת.פ. (מחוזי ת"א) 40667-12-16 **מדינת ישראל נ' שלמה כהן** (27.3.2018) שם נגזר על הנאשם שהורשע ביבוא 3.7 ק"ג סם מסוכן מסווג קוקאין, עונש של 7 שנות מאסר. פסק הדין טרם חלוט.

ויצא אפוא כי אלמלא חלוף הזמן המשמעותי, קבלת האחריות ויתר השיקולים העומדים לזכותו של הנאשם, עונשו הצפוי צריך היה לנوع בין 6 - 9 שנות מאסר, ומכאן המסקנה כי ההקללה לה זכה הנאשם במסגרת הרף העליון של הסדר הטיעון, היא הקללה משמעותית.

השאלה העומדת לבחינה כתע, היא האם יש מקום להתחשבות נוספת בנאש מעבר להתחשבות המשמעותית לה זכה בהסדר הטיעון, ודומני כי יש מקום לעשות כן, אך באופן מידתי המשקף הפחתה של 6 חודשים מהרף העליון של ההסדר. משאמרתי דברים אלה, אמרתי כי אין בידי לקבל את עדמת הגנה, לפיה יש לגזר על הנאשם עונש מאסר לRICTO בדרך של עבادات שירות, שכן לטעמי, ובහינתן כמות הסם, סוג הסם וסוג העבירה, לא יהיה בעונש המוצע כדי לשקף, ولو במקצת, את האינטרס הציבורי במלחמה בעבירות הפטמיים ואת עקרון ההלימה, הוא העקרון המנחה כפי שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין.

אם בכלל זאת ראייתי להקל במעט מהרף העליון של ההסדר, עשויי כן על יסוד הנמקות הבאות:

מצאת טעם בטיעון הסנגור בדבר הפער המשמעותי בהתנהלות הנאשם בין התקופה בה ביצע את העבירה לבין התקופה בה אנו נמצאים היום. אין ספק כי 12 שנים הן פרק זמן משמעותי מאוד בחיו של אדם, וכאשר נתונים את הדעת לשינויו שערך הנאשם בחיו, הדברים יפים על אחת כמה וכמה. דברים אלה משתקפים גם מעדויות עדי ההגנה לעונש, אשר תיארו את התנהלותו הנורמטיבית של הנאשם, את פעולות ההתנדבות המבצעות על ידו, ואת השתלבותו החברתית בקהילה הנורמטיבית. בהקשר זה, נתתי משקל גם לאותן הנמקות העומדות בסיסוד קביעת תקופת התישנות כפי שעמד עליהם הסנגור בטיעוני. העובדה כי הנאשם לא ביצع עבירות כלשהן משנת 2006 ועד היום, מהוות חיזוק נוסף לאותה תמורה שערך בחיו.

מעבר לשיקולים בדבר חלוף הזמן והתנהלותו הנורמטיבית של הנאשם ב- 12 השנים האחרונות, נתתי משקל אף לנسبות חייו המורכבות, למצוותו המשפחתית ולהשפעת העונש של ידיו, אשר ניתן לשער כי חלקם יקלעו למשבר בתקופת מאסרו של הנאשם.

נתון נוסף העומד בסיסוד החלטתי לגזר על הנאשם עונש הנמוך מהרף העליון של ההסדר הקשור בתנאים המגבילים בהם שהוא הנאשם. מדובר בשלושה עשר חודשים מעצר בפיקוח אלקטרוני - תקופה

ארוכה לכל הדעות. יחד עם זאת, אצין כי רובו המכريع של התקופה היא תולדה של כפירת הנאשם במיוחס לו, אך שניתן לומר כי ככל שהנאשם היה מגיע להסדר הטיעון בשלב מוקדם של משפטו, וambil' שישמעו העדים, תקופה זו הייתה מתקצרת ממשמעותית.

הgam שהודאתה הנאשם באה לאחר סיום פרשת התביעה, ראוי ליתן לה משקל, מכיוון המשפט את הפנמת הפסול, וככזו אשר הובילה לחסוך מסויים בזמן ציבורי אף שלא חסכה את עדויות עד התביעה (ובכל זה - את עדותם של עד המדינה).

נתתי משקל גם לעובדה כי הסמים נתפסו על-ידי המשטרה ולא הגיעו לציבור, וכן לרכיב החילוט המשמעותי עליו סוכם במסגרת ההסדר.

התנהלות עד המדינה אל מול הנאשם, כפי שגם תוארה על-ידי עד המדינה עצמו, ומצאה ביטוי גם בעדות אשת הנאשם ובדברי הנאשם, מצדיקה אף היא התחשבות מסוימת. אין ספק כי מדובר בהתנהלות פסולה, וניתן להבין את הפחד בו היו נתונים הנאשם ואשתו לאורך חלק מהזמן.

על יסוד כלל השיקולים שפורטו, אשר כאמור, קיבלו ביטוי לא מבוטל גם במסגרת הסדר הטיעון, ראוי לגזר את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 24 חודשים מאסר לריצוי בפועל בגין תקופת מעצרו שמיום 16.10.25 ועד ליום 17.10.17.

ב. 9 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה לפי פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה לפי פקודת הסמים מסוג עונש.

ד. חילוט בסך 1,000,000 ₪ מתוך הכספי שנתרפסו במהלך החקירה. יתר הכספי יושבו לנאים.

ניתן צו כללי למוסגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור חוק.

ניתן היום, ג' סיון תשע"ח, 17 Mai 2018, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט